

הורד השבת

הוד התורה

יו"ל ע"י ארגון "הוד התורה" ר' יוחנן בן זכאי 54 אלעד טל' 0503-547630

671

בלק

כתובת המערכת

חתם סופר 6/1 מודיעין עילית

פקס 057-7961563 torani100@gmail.com

ניתן לקבל העלון באימייל

הדלקת נרות 19:19 מוצאי שבת 20:32 מוצ"ש ר"ת 21:01 הזמנים לפי אופק אלעד

שמרו על קדושת העלון

האם יש סגולה לחינוך ילדים?

אסור לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

ולצל את "הרגע הנסתר" שיש ביום שמה שאומרים בו מתקיים, אלוקים "שינה את הזמנים" ובלבל את בלעם (כ"ג ח' רש"י), ומנע ממנו להזיק לישראל. באותו רגע שהתברר לבלעם שידין כבולות והוא טול כוחות ועוצמות ואנרגיות, הבושה הרסה אותו והוא הפך לשבר כלי, ואף בלק לא טמן ידו בצלחת - וגם הוא התעלל בבלעם ועשה לו "מסע השפלה ציבורי", ואמר לו לפני כל האומה: עֲתָה גָרַח לָךְ אֶל מִקְמוֹךָ, אֲמַרְתִּי כַּבֵּד אֶכְבְּדָךְ, וְהִנֵּה מְנַעַךְ ה' מִקְבֹּד. אלא שלפני שבלעם ברח הוא נתן לבלק עצה ארסית והרסנית שפעלה כהוגן וגרמה לעם ישראל דרדור חמור והובילה רבים מהם עד לכפירה בתורה הקדושה, וחובתנו להרחיב בדברים הללו וללכּן אותם כהלכה, כדי שאף אנו לא ניפול במלכודת הזו, ששייכת גם בדורנו.

ומכיון שהדברים הובאו בגמרא בהרחבה (סנהדרין ק"ו ע"א), משום כך נצטט את הגמרא מילה מילה - בתוספת ביאור וניתוח המתאימים לשפתנו ולדורנו, כדי לעמוד על דקות הדברים ושושניהן:

- * אמר להם - בלעם לאומה המואבית.
- * אלוהיהם של אלו שונא זימה הוא, והם מתאווים לכלי פשתן - מואבים יקרים, תפנימו שתי נקודות יסודיות: (1) יש דבר השנוא על אלוקים מאד, ושמו "זימה", ופגם בטהרה ובקדושה. (2) לעם ישראל יש נקודת חולשה, ויש להם תאוה לבגדי פשתן.
- * בוא ואשיאך עצה - איך להפעיל את שתי הנקודות הללו ועל ידי זה לעורר על עם ישראל קטרוג גדול, ולהביא עליהם צרות נוראות חלילה.
- * עשה להן קלעים והושיב בהן פרוצות, זקנה מבחוץ וילדה מבפנים, וימכרו להן כלי פשתן - (1) תקים בשוק "חנות כלי פשתן" (2) בתוך החנות תעסיק מוכרת צעירה מבנות מואב. (3) מחוץ לחנות תעמיד מוכרת זקנה.

כעת ננתח לעומק את מסלול הנפילה של עם ישראל, ונגלה שמדובר במסלול שעל פניו אין בו שום איסור!

* ובשעה שישאל אוקליון ושותיו ושמהין ויוצאין לטייל בשוק - ובאמת למה לא לצאת לשוק ולקניין של מואב יסתם, לצאת 'בתור טיול', וכי יש בזה איסור?

* אומרת לו הזקנה, אי אתה מבקש כלי פשתן? היהודי מגיע לשוק והזקנה צדה אותו בשפה חלקקה ומציע לו "בגדי פשתן במבצע". ובאמת מדוע שלא יענה להצעה הקוסמת? וכי יש בזה איסור?

* זקנה אומרת לו בשוה, וילדה אומרת לו בפחות - הזקנה מציע מחיר טוב השווה לכל נפש, ובאותו רגע יוצאת מתוך החנות מוכרת צעירה ומציעה מחיר יותר זול. ובאמת למה לא לקנות מהצעירה ולחסוך? וכי יש בזה איסור?

* שתים ושלש פעמים - הסיפור חוזר על עצמו, היהודי טייל בשוק, הזקנה הציעה לו לקנות בגדי פשתן, הצעירה עשתה לו הנחה ונתנו לו שירות עם חיוך, וכי יש בזה איסור?

* ואחר כך אומרת לו 'הרי אתה כנן בית' - אט אט נוצר קשר וכימייה בין המוכרת הצעירה והוא הרגיש ש'בן בית' רצוי ואהוב. וכי יש בזה איסור?

* שב ברור לעצמך - המוכרת האדיבה פתחה לו 'כרטיס חבר מועדון' ועשתה לו הנחות ומבצעים וחילקה לו מתנות ושוכרים בגין קנייתו. וכי יש בזה איסור?

* וכלים של יין עמוני מונח אצלה ועדיין לא נאסר יין של נכרים, אמרה לו "רוצנך שתשתה כוס של יין"? יום אחד הוא נכנס לחנות והמוכרת מודיעה על שהיא זכה בהגרלה מתוך כלל הלקוחות - ולשם כך היא מפתיעה אותו עם כוס יין משובה, יין בהכשר הרב הראשי של 'קהילת פורטוריקו'. וכי יש בזה איסור?

* כיון ששתה, בער בו - כן כן, 'היין' כשר... 'המבצעים' הם גלאט... 'בהנחה הגדולה' אין בעיה הלכתית... כרטיס 'חבר מועדון לקוחות' אינו דבר טרף... אבל כל העסק הזה הקרין עליו טומאה ושרף את רגשותיו הטהורים וחלחל בו כארס של עכנאי ופיתח אצלו בו תאוה לעבירה, עד שיום אחד נוצר מצב ש...

* אמר לה 'השמיעי לי' - הטומאה חדרה בו והוא הסכים לחטוא עם המוכרת הגויה, ולא רק שהוא הסכים לחטוא עימה, אלא הוא אף יזם את החטא בעצמו (כמו שרואים מלשון הגמרא שהוא פונה אליה ולא היא אליו).

ויחמר אף בלק... ויאמר... אל בלעם, לקב אִבְנֵי קְרֵאֲתִיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ... שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: [עֲתָה גָרַח לָךְ אֶל מִקְמוֹךָ, אֲמַרְתִּי כַּבֵּד אֶכְבְּדָךְ, וְהִנֵּה מְנַעַךְ ה' מִקְבֹּד: ויאמר בלעם... אישׁ עֲצָד אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעַם הַזֶּה לְעַמִּי... (במדבר כ"ד י" - י"ד). מי שמתעמק בפסוקים הללו ומנסה לשחזר את אותה הצגה היסטורית שכיכבו בה בלק ובלעם קבל עם ועולם - הצחוק אוהו בו בכל נימה ופינה, וברשות הרבים וברשות היחיד וברשות בעל הבית והמסובים והקוראים הנחמדים נשחזר מעט את אותה הצגה מפורסמת וננסה להביט בה מקרוב, מפני שגם זו תורה - וגם בזה יש הרבה מה לנתח ולהתעמק.

ובכן, לפני בערך 3300 שנה אחז את ממלכת מואב המהוללה פחד וחלחלה וטראומה עצומה, עד שהם קצו בחייהם מעוצמת הפחד הנורא (כ"ג ג' רש"י). ומה הייתה סיבת הפחד?

ניצחונם העל טבעי של עם ישראל מול המעצמות החזקות "סיוחן ועוג" - גרם למואבים להבין שאין להם סיכוי לנצח במלחמה את עם ישראל, ומאותו רגע אחז אותם רעד ופחד עד אין קץ, והם שאלו את נפשם למות.

אלא שהמואבים שכחו פרט קטן, ואם הם היו מתעמקים בו - הם לא היו נכנסים לפחד שווא. מהו אותו נתון?

- 1) כל העולם יודע שעם ישראל עדין אצילי ומתרבת המצווה על 'דרכי שלום'.
- 2) לפני שעם ישראל נלחמו בממלכת עוד וסיוחן - הם הציעו להם "הסכם שלום" וקשרי מסחר, אלא שאותן מעצמות סירבו לעצתם ופתחו עליהם באש כבדה (כמבואר בפסוקים כ"א כ"א - ל"ה), ולא הייתה ברירה לעם ישראל - חוץ מלהתגונן ולהשיב מלחמה שעה.
- 3) שורה תחתונה: ממלכת מואב היקרה, סניור בלק החמוד, דעו לכם שאם לא תתגרו בעם ישראל אין לכם סיבה לפחד מהם.

אלא שהשכל לא פעל בראשם של המואבים והפחד היכה בהם וכילה את שלוותם, והם אף הסכימו להשפיל עצמם ולעשות "הסכם פיוס" עם אנשי מדיין אויביהם המושבעים (כ"ג ד' רש"י), ובקשו את עצת "חכם בלעם" המפורסם - המכשף הגדול - הקוסם האגדי - האישי הקדוש עם הכוחות העל טבעיים...

ואל תגידו שבלעם לא היה אישיות נדירה עם מידות טרומיות. שהרי הוא היה הגבר היחיד שהצליח להתחנן עם אתון כמבואר בחז"ל (סנהדרין ק"ה ע"ב), ולמרות שהוא ואשתו דיברו בשתי שפות שונות - שהרי הוא דיבר בשפה המואבית ואשתו דיברה בשפת 'אי-אה', "התורה מעידה" שמעולם לא היו להם בעיות בשלום בית (כ"ג ל' ספרנו ואכן ערא), חוץ מפעם אחת שבלעם התקוטט עם אשתו [האתון] והיכה אותה במקל ואיים להוציאה להורג (כ"ג כ"ז - כ"ט). האם זה לא מועד על נפשו הנדירה והכבירה של בלעם...

ובכן, אנשי מואב ומדיין התקשרו למוכירה של בלעם והזמינו תור, היום הנכסף הגיע והם התכנסו בחדר המתנה בקליניקה המפוארת של בלעם והמתינו שהוד מלכותו ירום יהודו יתפנה אליהם, וכעבור זמן מה 'אשתו' המזכירה יוצאת ומקשקשת על נשזב ומאורת להם שהם מוזמנים להיכנס.

המשלחת נכנסת ביראת כבוד ופורסת את הקלפים ומציגה את הבעיה, אך להפתעת כולם, במקום שבלעם ישלף פיתרון מקצועי - הוא נהיה אדם וסגול וחיוור וכחול, העוצמה והאבירות שלו נמחקו והוא החל לנגמס ולהסביר ללקוחותיו שהתקטע לא פשוט מפני שהם רוצים שהוא ילך ראש בראש עם בניו של מלך העולם, ואלוקים נגלה אליו בחלום הלילה ואסר עליו לטפל בתיק הזה, המשלחת חזרה לבלק והודיעה שבלעם מסרב לעזור, בלק שלח נבחרת יותר משובחת, הנבחרת הגיעה לבלק והבטיחה שבלק מוכן לשלם ביד רחבה... לא נאריך בתיאור הפרטים ונציין רק שבסוף אלוקים אישר לבלעם "ללכת", אך אלוקים הודיע לו "שהדיבור" לא יהיה בשליטתו ומהפה שלו יצאו אך ורק מילים שאלוקים יחליט עליהם (באותו זמן ניטל מבלעם 'כוח הבחירה' בעניין הדיבור).

בלעם משלים עם הגזירה ויוצא לדרך, האומה המואבית פרסה לכבודו שטיח אדום, הסבתות עשו קולולוש ארוך לכבוד המעמד, וכל התושבים המתיניו ביראת כבוד למוצא פיו הקדוש.

אלא שאלוקים עשה מבלעם קרקס ענק וכאשר בלעם בא לקלל את ישראל יצאו מפיו ברכות נפלאות, וגם כאשר הוא ניסה להפעיל את הכוח הסודי שלו

מוקדש להצלחת התורם החפץ בעילום שמו ובני ביתו, בכל מיני דמיטב, ברוחניות וגשמיות, בשלום בית וחינוך ילדים כהלכה, ופרנסה טובה.

מעבר [לדעתם זה מעבר, אך לפי ההלכה מדובר באיסורי תורה ולא בחומרות, דברים שמכונים "יהרג ואל יעבור"], ונשים אלו שוכחות שצורת חיים שמבוססת על "מינימום טהרה וקדושה ללא עקרונות ודקדוק הלכתי מלא" - זו בעצם הנקודה שבלעם הרשע העל כל גזרות חכמנו ומנהיגי הדור, בין נציין רק שהדברים הללו תקפים על כל גזרות חכמנו ומנהיגי הדור, בין אם הם מובנים לנו ובין אם לא, כמו הפלאפון הכשר והאינטרנט החסום "כהלכה", ההפרדה המוחלטת באירועים - כולל בר נפרד וכו'... שהעובדה עליהם הרי הוא נכשל "באבזריהו" - בגלל עריות, **כפי שהכריזו כל גדולי זמננו**, ומי שלא זוכה להבין זאת זה לא גיבור שהרבה טועים חליהה אלא כנראה שחסר מעט בקדושה הצרופה ובהשקפה הטהורה. ואין ספק שהשומע לקריאתם של גדולי ישראל ומחזק את עצמו בתקנותיהם, הרי הוא מוסיף הידור "בטהרה וקדושה" ומקיים כל רגע שתי מצוות יקרות (1) וְשָׁמַל (דברים כ"י י"א) ואשרי חלקו בזה ובבא, וכאן נבחן האדם האם הוא כפוף לתורה והכמיה או לא.

לקראת סיום נזכיר שאישה המהדרת בצניעותה מלווה אותה סיעתא דשמיא מופלגת והיא זוכה להצלחה מסחררת בחינוך הילדים כפי שראינו אצל קמחית שכל בניה זכו להיות כוהנים גדולים בשכר צניעותה המושלמת (יומא מ"ז ע"ג), וכמותה נהנה אימא של החזון איש - וברוך ה' גם היא הצליחה להעמיד סוללה של גדולי ישראל ועמודי עולם, וכבר לימדנו חכמנו שכלל הן שומע לאון (רש"י שמות כ"י י"א), **להודיעך שאיכות חינוך הילדים תלויה בצניעות האישה**. אם האישה מהדרת בזה, בניה יהיו קדושים וחיונים יהא מהודר. ואם לא...

מחיים, במקום לחפש סגולות חיצוניות ולהזמין ברכות וישועות אצל קוראים בקפה ומעיינים בתי המערבבים בקקאו ועושים קולות של מיאהו... נתחזק בטהרה וקדושה וציון ההשקפה, נדבק באהבת ה' ונחפש לעשות לפני נחת רוח **מושלמת**, נסלוד מכל מה שהי' ממנו ריח של 'חוסר קדושה וטהרה' ולא נתעניין רק במה שאסור (שהי' יש רק רמה שנקראת 'עבל ברשות הטהרה'), ובעזרת ה' גם אנו נזכה "לסגולה הבדוקה" ולהצלחה בחינוך הילדים. **ומי לא זקוק היום לסגולה הזו?**

נעוך ע"י הר' **אברהם א"י** ה"ו

האושר שבנישואין

התכופות - זה כוח הישרדות!

מובא באבות דרבי נתן (פרק מא ד"ה מעשה ברבי): **לעולם יהא אדם רך כקנה ולא יהא קשה כאזי**. מדוע?
 שהי' יקנה' כל רוחות שבעולם נושבות עליו ומנסות לעוקרו והוא מתבטל בפניהם ומתכופף כרצונם, וכשהרוח הולכת חוזר הקנה לעמוד במקומו - ומתברר שהרוח לא גרמה לו נזק כלל.
 אבל 'הארז' אינו יודע להתכופף לכיוון הרוח - וכאשר הרוח נושבת עליו הוא מתעקש להישאר זקוף מולה, וסופו שבאה רוח חזקה ועוקרת אותו ומשליכה אותו על הארץ, והוא נשאר כך אבוד ועזוב ותלוש ומושלך, גם לאחר שהרוח הלכה.
 הגאון רבי יצחק הוטנר זצ"ל אומר שלומדים מכאן יסוד גדול, ומיסר השכל עצום:

למרות שברך כלל התכופות וניצחון זה שני ניגודים, שהי' 'המתעקש' מנצח - 'והמתכופף' מפסיד את המערכה, מכל מקום רואים כאן **שההתכופות היא כוח ההישרדות**.
 ומי שמתכופף כשיש רוחות ומחלוקות - ואינו יוצא חוצץ כנגד רעהו, לאחר שעוברת הרוח והמחלוקת נגמרת, הוא נשאר עדין חזק ויציב ללא כל פגע ונזק.
 אך מי שלא יודע להתכופף בזמן המחלוקת והוא מנסה לשמור על מעמדו ועוצמתו, לא לעולם חוסן, וסופו שבאה רוח חזקה והוא נכנס למחלוקת עזה ממנו, והוא ניזוק אנושות.
 ואת זה צריך לזכור כל הזמן, בפרט בחיי הנישואין!
לפעמים מנשבת רוח חזקה - ובני הזוג נכנסים למחלוקת, הרוח מנסה לעקור את העצים - המחלוקת מנסה לכלות את שלום ביתם של בני הזוג ולעקור את אחדותם, **ומי שרץ כקנה יודע להתגמש וללכת בכיוון הרוח** - מי שיועד את הנוסחה הסודית ונהדר מהמחלוקת ומבטל דעתו ומשתדל לרווח עם השני עד יעבור זעם, **לאחר שהולכת הרוח הוא נשאר עדין על מקומו ללא פגע** - ולאחר שהמתח פג ונמוג הוא יכול לחזור לעוצמתו ולהביע את דעתו ללא עוררין, ולהבהיר בצורה ברורה ומכובדת את דעתו, והשלום ממשיך לשכון בביתו כבתחילה. **אך מי שמתעקש כמו הארז ובזמן הרוח לא יודע להתכופף ולהתגמש** - מי שבזמן המחלוקת מקשה ועורפו וניצב מול בן זוגו דרוך למלחמה, **לאחר שהולכת הרוח הוא נשאר עקור וזרוק על הארץ** - לאחר שהסתיימה המחלוקת נשאר עדיין טעם מר אצל שני הצדדים, והם סובלים מפירות המחלוקת תקופה ארוכה, ופעמים מתברר שהם נקלעו למצב של מעוות לא יוכל לתקן והרוח כבר עקרה את האחדות מבתים והטיחה את שלום ביתם על הארץ, מה שגנאה היום "משבר הגירושין רח"ל.

לכור

לא אמר "איפה חכם - הוולף ראש בראש ולא אוותר על שלי"
אלא אמר "איפה חכם - הוראה את הולך"

אבלמן שררוח נושבת הוא יודע להחזק ולהתכופף למטן השמים
ואת מה שיש לו אמר הוא שומר לאחר כך, למאנים הראשונים.

אדם ענוה כפי, יש לו את כל התנונים להליוח
למנות את יתוך כהלכה ולשטר את כן פלוס בעטרת ה'.

* **הוציאה יראתה מתוך חיקה, אמרה לו עבוד לזה** - המוכרת ניצלה את רגע החולשה של אותו יהודי, וביקשה ממנו לעבוד עבודה זרה!
 * **אמר לה 'הלא יהודי אני'** - גברת יקרה... איך את מעיזה לדרוש ממני לעבוד עבודה זרה, הרי אני 'יהודי מיוחד', עם כל האבזורים הקדושים, חליפה ארוכה וכיפה עמוקה - זקן ענק ושפם חזק - פאות לתפארת וכרס מכובדת, אני גם בנם של קדושים ונין של הגולם המפראג, יש אנשים שאלתה תוליד את תמונתי בשלון ומצדעים לעברה כל בוקר... גברת יקרה, איני יכול לקיים את בקשתך ולעבוד לפעור, מפני ש... יש זה איסור!!!
 * **אמרה לו 'ומה איכפת לך', כלום מבקשים ממך אלא פינור** - המוכרת המרשעת לא הרפתה ממנו והסבירה לו שלא מדובר במעשה אסור - אלא בסך הכל היא רוצה שישעה איזה מעשה מטופש (ולטריזי מול העפור) ובעצם מדובר 'באמונה מפליה' ולא אסורה. בחן היהודי את דברי אותה מרשעת ובסוף הסכים לעשות את רצונה [ולטריזי מול העפור]. **וכי יש זה איסור?**
 * **והוא אינו יודע שעבודתה בכך** - אותו יהודי לא ידע שהמעשה שעשה נקרא עבודה זרה לכל דבר, ובעצם הוא מרד באלוקים וחטא חטא חמור.
 * **ולא עוד אלא שאיני מנחתך עד שתכפור בתורת משה רבך** - לאחר שהיהודי נכנע לדרישת המוכרת ועבד לפעור, פנתה אליו המוכרת המרשעת וביקשה ממנו לכפור בתורה.

וכאן הבן עומד ותמהה ושאלה אדירה עולה וממריאה מראשו אל לב השמים, שאלה שהיא מעל השכל וההיגיון:
 מוכרת מרשעת! איך את מעיזה להציע לו לכפור בתורת משה? וכי שכחת שלפני שתי דקות הוא הצהיר באוזניך את המילים הקדושות '**הלא יהודי אני**' והוא מאן לעבוד עבודה זרה? אם כן איך את מעיזה ללכת על כל הקופה ולבקש ממנו לכפור בכל התורה? ומה שעוד יותר קשה, זה שהיהודי באמת נכנע לה וכפר בתורה ובסוף אף נכשל עימה בעבירה, כפי שרואים בפסוק שהגמרא מביאה שם בהמשך. וכיצד באמת נוצר אצלו מהפך כזה חד ודרדור כל כך קיצוני?
 התשובה על כך מאוד נוקבת: לאחר שהיהודי נכשל בעבודה זרה ועבד לפעור בלי לדעת שזה אסור, נשמתו נשחקה וטהרתו נפגעה וקדושתו הצטננה, וכיון שכך, הוא כבר היה מסוגל לכפור בכל התורה ברגע אחד.
 עד כאן מבארת הגמרא את עצת בלעם, ולסיום היא מתמצתת את ההיסטוריה הזו עם ציטוט הפסוק הבא (מהושע ט"ו):

- 1) **רְאִיתִי אֲבוֹתַי כִּי הֵמָּה פָּעוּר בַּפְּעוּר וְחָטְאוּ בַעֲבוּדָה זָרָה.**
- 2) **וַיִּזְדָּרוּ לַבְּשִׁיטָה**, נבלו בחטא עם המוכרת המואבית.
- 3) **וַיְהִי שְׁקוּצִים**, סופם שנהיו משוקצים ושנואים בעיני הבורא. ובאילו עוצמה...
- 4) **אֲהַבְתִּים**, כפי אותה אהבה עזה שהאב הבורא את עם ישראל, אהבת נפש מלאה ומוחלטת שהייתה בתוקף מלא אפילו בזמן שהם חטאו - כפי שנאמר הֲבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם... יָדָךְ שֶׁעָשִׂיתָ... כִּי מִיָּד דָּבַרְתָּ בּוֹ זָכָר אֶזְכְּרֶנּוּ עַד (ירמיהו ל"א י"ט ומלבי"ם שם), תיקחו את כל העוצמה הזו ותהפכו אותה 180 מעלות "מאהבה לשנאה", ותבינו כמה היהודי הזה הפך להיות משוקץ ונתעב בעיני ה' (מצודת דוד הושע ט"ו).
- א) שתי שאלות אדירות עולות וממריאות בראשו של כל המעמיק בדברים הללו.
 א) מדוע אותם חוטאים קיבלו את התואר "משוקצים ומתועבים ושנואים", והרי לכל אורך הדרך הם נזהרו שלא עשו שום איסור ומה הם אשמים שבלעם הכין להם מלכודת?
 ב) כיצד הצליח בלעם לתפור תוכנית כל כך מוצלחת - ואיזו נקודת חולשה בדיוק הוא ניצל אצל עם ישראל?
 התשובה לשאלות הללו היא אחת: אמת, לאורך כל הדרך אותם חוטאים נזהרו מלעשות איסורים ועבירות. אבל מצד שני, הם הקלו ראש 'בהשקפה הטהורה והצרופה' ואת הנקודה העדינה הזו בלעם ידע לנצל, ובעצם זו התביעה שהייתה עליהם.
- א) אולם אותם יהודים היו מהדרים 'בטהרה וקדושה' ללא עיגול פינות והיו שומרים מרחק מהמוכרת המואבית ולא מפתחים איתה שיחה מיותרת - ועושים גבול ברור והפרדה מלאה בין 'קניות נחוצות' לגילוי חיבה וקירוב דעות, מתוך הבנה שיש 'בת מואב פרצה' ויש 'בן תורה טהור' ולעולם אין למוז ולזוג בין שתי הדברים הללו אפילו לא כחוט שגרה, לא הייתה מתפתחת ביניהם קירבה של 'בן בית' והמוכרת לא הייתה מעיזה להציע לאותו קלינט לשתות לו, וגם אם היא הייתה מציעה לו - הוא לא היה מסוגל לשתות את זה, משום שכל תינוק מבין שזה מביא לקירוב דעות ועלול להסתיים ב**חטא** (בנספס ב"ר קכ"א א' ע"ג ש"ד ב"ר וט"ז).

2) אם אותם קלינטים היו מהדרים במצוה של 'וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כָּכָךְ' (דברים ו' ה'), לא פסל ובובה של עבודה זרה היו שנואים ומתועבים בעיניהם והם לא היו מסוגלים להתפטר בנקודה הזו ולשתף פעולה עם הפעור המאוס ולעשות לכבודו אפילו דברים שאינם מכונים 'עבודה זרה', ולמכן תידוד ההבנה נציין שכל ניצול של מוסגל לקחת מידיו של היטלר מייש 'סוכריה' - **אפילו שאין בזה איסור**, ויש ניצול שואה שעד היום לא מסוגלים לקנות מוצרים שנוצרו בגרמניה - **אפילו שאין בזה איסור**, מפני שהשואה הארורה גרמה להם לסלוד מהיטלר ומתנותיו וסוכריותיו - והמצפון שלהם לא יכול להתחבר לתוצרת הגרמנית ללא קשר "לאסור ומותר", פשוט זה הפך אצלם לטבע ענין ולא שייך לשנות אותם בנקודה הזו.
 אם יהיה לאדם כזה רגש סלידה מעבודה זרה ופריצות, אזי הוא לא יתרחק רק מעבירה גמורה אלא גם "מאזירה של עבירה" מה שנקרא היום "מתירנות", וממילא הוא ניצל מכל מכושול ונחשול.
 המסר העולה מכאן חד וברור כראש הגפרור ולא ניתן להסיר ולהסתיר ממנו אפילו רגור ופירור, ולמרות שלא לכולם יש את הזכות [והרצון] להבין אותו, נסכם אותו במילים ברורות עבור אותם יהודים טהורים האוהבים את ה' בכל ליבם ועמוניינים להכיר את האמת המושלמת ולאמץ אותה הלכה למעשה, כפי כוחם.

מי שאוהב את ה' באמת - לא בודק רק "מה אסור ומה מותר", אלא הוא שומר על דקדוק הקדושה וטהרת ההשקפה ו**מחפש את השלמות** בעבודת ה', ומי שחי כך מלווה אותה סיעתא דשמיא מופלגת כפי שאנו רואים בסוף הפרשה אצל פינחס שהיה קנאי לה' ונעשו לו 12 ניסים מעל הטבע במעשה זמרי וזבדי (פרוט הניסים נמצא בתרגום יונתן כ"ה ח'). אך מי שאין לו רצון להשקיף למען ה' - ולקיים גם את המצווה שנקראת "קדש עצמך במותר לך" (בבמות כ"י ע"א), סופו שנשכל בחמורי חמורות כפי שראינו כאן, ואת הסוד הזה בלעם ידע ובנקודה הזו הוא תפס את עם ישראל.

והיום... לצערנו ולבושתנו עצת בלעם עדיין תוססת בקרבנו ותופסת אותנו בנקודה הזו, עד שהגיע מצב שצריך "לתקן תקנות" ולהודיע שבגדים צמודים וחצאית קצרה וכו' זה תחום של נבות מואב ולא נבות ישראל, ולמרות זאת עדיין יש נשים ונערות שהבגדים שלהן לא נקראים צנועים לפי ההלכה, הן לובשות צר וקצר ופתוח וישוע וצמוד ושקוף... בגדים שבכדי להתייר אותם צריך לסובב אלה הרבה את האצבע ולהשתמש במנחתים תלמודיים כמו "רובו ככולו" [חולצה פתוחה]... "לבוש" [חולצה המסתיימת מעל החצאית]... "גוד אסיק" [גרם שמסתיימת בגובה הנעל]... "גוד אחית" [חצאית קצרה]... "מקום פטור" [בגדים שקופים]... "יחד בתרי בטל" [ללכת בפריצות גמורה]... הנשים הללו מנצלות כל פרצה אפשרית בתחום הצניעות והן לא מוכנות להתאמץ קצת